

Bilanțul guvernării „unei puteri străine”

30 iunie 2008

Teodor Erbiceanu

La început, când guvernarea lui Dumnezeu era prosperă și înfloritoare, heruvimul strălucitor a venit în fața locuitorilor cerului și a promis o guvernare mai bună, întemeiată pe noi principii.

Guvernarea lui Dumnezeu se baza pe vechiul principiu, de la întemeierea lumii, al locuirii Creatorului în fiecare creatură și care spunea că „scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul” (DA 161). Locuirea aceasta era garanția împlinirii legii iubirii jertfitoare de sine, care este legea cerului.

Noul candidat la tronul divin a propus un sistem mai bun care - spunea el - cu adevărat „pune creatura pe primul loc.” El a vizitat lumile cerești și i-a asigurat pe toți că - dacă va fi ales - sub guvernarea lui vor ajunge „ca Dumnezeu.” Guvernarea lui implica, desigur, refuzul locuirii Creatorului în fiecare creatură și trăirea după un nou principiu și anume legea afirmării de sine, noua lege a vieții pentru univers.

Heruvimul strălucitor a câștigat domeniile importante ale stăpânirii lui Dumnezeu când a treia parte din îngerii cerului a trecut la un nou sistem de guvernare, și ulterior, când o planetă întreagă, prin decizia primilor ei locuitori, părinții neamului omenesc, a trecut de partea lui.

Așa se face că astăzi guvernarea lui Satana nu cuprinde doar planeta Pământ care mișună de locuitori, ci este mult mai extinsă. Domeniul guvernării lui se întinde peste acest pământ, căci el este „stăpânitorul lumii acesteia” (Ioan 14:30), precum și peste o mare parte din locuitorii lumii de sus, întrucât Balaurul a tras cu coada după el „a treia parte din stelele cerului” (Apocalipsa 12:4).

Aflat spre sfârșitul mandatului său, Satana se apropie cu pași repezi de momentul când, forțat de desfășurarea mării controversate, va fi nevoit să prezinte „bilanțul guvernării sale.”

Care este bilanțul guvernării lui Satana, acum după atât timp de când a obținut schimbarea dorită și după aproape 6000 de ani de istorie terestră? Care sunt împlinirile și realizările lui?

La început, când și-a pornit campania, heruvimul ne-a promis că, dacă îl vom alege drept conducător, un mare bine se va revărsa asupra capetelor noastre și sufletele noastre se vor umple de bucurie. El a spus că ne va face veșnic fericiți și împliniți. Problema este însă că am fost mințiți. Șeful guvernării noastre, tatăl minciunii (Ioan 8:44), nu ne-a oferit deloc ce ne-a promis.

Pus în fața dovezilor incontestabile, Satana este nevoit să recunoască că sunt și unele neajunsuri și neîmpliniri ca „boala, suferința și moartea,” dar cine este de vină?

„Boala, suferința și moartea sunt lucrarea unei puteri străine” (MH 113).

Iar această putere străină - o spune Satana de la amvon Bisericii credule - este Dumnezeu. Desigur, așa cum se obișnuiește, orice nenorociri și neîmpliniri se pun pe seama guvernării anterioare, precedente.

Biblia spune că locuitorii cerului s-au lămurit destul de bine cu privire la binefacerile guvernării lui Satana și a caracterului său și de aceea el astăzi este „aruncat afară” (Ioan 12:31).

Dar ce să facem cu locuitorii acestui pământ? Ce să facem cu Biserica?

Pentru cei care au refuzat explicațiile primite și nu s-au lămurit încă de pe acum cum stau lucrurile, Cerul le va oferi posibilitatea de a-și clarifica nedumeririle, când deasupra cetății sfinte, Noul Ierusalim, va fi așezat „un scaun de domnie mare și alb” (Apocalipsa 20:11) și în fața celor mari și mici va fi prezentată istoria demistificată a mării controversate.

Bilanțul guvernării sale, atunci când Satana va ieși de la guvernare, sau mai exact - când va fi scos de la guvernare, chiar de către cetățenii împărăției sale - va fi complet opus tabloului frumos cu care a câștigat la alegeri și a promisiunilor cu care a încântat îngeri și oameni.

Biblia spune că, în cele din urmă, - înțelegând bilanțul guvernării lui Satana - cetățenii împărăției sale vor fi cuprinși de nebunie colectivă. Și în nebunia aceasta colectivă, ei se vor ucide unii pe alții, vor alerga să pună mâna pe pastori și preoți, mâna fiecăruia va fi împotriva tuturor și mâna tuturor împotriva fiecăruia. Însuși conducătorul guvernului lor - devenit „obiectul urii generale” (GC 670) - va fugi să-și scape viața, „prigonit fără cruțare” (Isaia 14:6). Cetățenii împărăției sale vor pune mâna pe sabie și capul guvernului lor va ajunge „un hoit călcat în picioare” (Isaia 14:19). Finalul acestei nebunii colective, a acestei guvernări va fi sumbru: cei ce-L urăsc pe Dumnezeu vor iubi moartea (Proverbe 8:36). Guvernarea lui Lucifer va pieri cu „rădăcină și ramuri - Satana fiind rădăcina, iar urmașii săi, ramurile” (DA 764).

Ce a declanșat nebunia aceasta colectivă?

Ce-i va face pe locuitorii sfinți ai cerului, de-a lungul veacurilor veșnice, să se dea înapoi cu oroare de la orice guvernare bazată pe principiul despărțirii de natura divină?

Care este bilanțul guvernării lui Satana?

Cine și-ar fi imaginat?

- Moartea Mielului lui Dumnezeu înjunghiat la întemeierea lumii (Apocalipsa 13:8);

- a treia parte din îngerii cerului în frunte cu heruvimul strălucitor și miliarde de locuitori ai acestui pământ dispărând în „iazul care arde cu foc și cu pucioasă” care este moartea a doua (Apocalipsa 21:8);

- o planetă nenorocită și distrusă, și aceasta fără a mai calcula pierderile colaterale ca boala, suferința și moartea întâia.

Acesta este bilanțul guvernării sale!

Astăzi - când trăim chiar sub guvernarea lui Satana – Moștenitorul tronului divin mai face campanie sublimă pentru viitoarea guvernare a acestui pământ și actuala guvernare a universului înstelat.

O guvernare bazată, desigur, pe principiul părtășiei cu natura divină!
